

РЕШЕНИЕ

№ 4212

гр. София, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4143** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 1 от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Делото е образувано по повод искова молба от К. С. П. от [населено място] с цена на иска 500 / петстотин/ лева срещу Столична община, при следните съображения:

С Решение от 14.02.2020г., постановено по НАХД №2092/2019г. на СРС, е отменено НП СОА-18-РД11-5178/01.12.2018г на Заместник Кмета на Столична община, с което лицето е наказано с административно наказание глоба в размер на 150 лева. Решението е влязло в законна сила на 09.03.2020г., като неоспорено, видно от приложеното към настоящото производство НАХД 2092/2019г. по описа на СРС.

В хода на водените съдебни производства във връзка с оспорване на това НП са направени разходи от 500 лева, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, което се претендира в настоящото производство като претърпяни вреди. С оглед изложеното, намира, че изплатената сума за адвокатско възнаграждение по оспорване на НП, представляват претърпени от лицето материални вреди, които са следствие от незаконосъобразното НП.

Моли ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 500 лева, законната лихва върху сумата, считано от предявяване на исковата молба до изплащането ѝ, както и направените в настоящото производство разноски, за които представя списък.

В проведеното съдебно заседание ищцата не се явява, депозира писмени бележки, с които поддържа исковата молба.

Ответникът не се представлява.

Представителят на СГП намира исковата молба за основателна.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на Закона, намира за установено следното:

Исковата молба е допустима за разглеждане, подадена от надлежна страна, срещу пасивно легитимиран ответник – Столична община.

Разгледана по същество, същата е основателна.

За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

В производствата по ЗОДОВ, родово подсъдни за разглеждане от административните съдилища по процесуалния ред на АПК /арг. чл. 128, т. 5 от АПК/ са искания за обезщетения за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжности лица. Последните се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК и по същността си представляват исково производство, за процесуалния ред на което субсидиарно /извън глава XI-та на АПК/ се прилага ГПК. Предмет на дело от такъв характер са обективно съединени искове за установяване на незаконосъобразността на административен акт, в процесния случай наказателно постановление, отменено по надлежния ред, респ. действието или бездействието на административен орган или длъжностно лице и предизвиканите от същите вреди /имуществени или неимуществени/, настъпили в правната сфера на ищеца, което предполага доказване и на причинната връзка между тях.

За да е налице основание за ангажиране отговорността на държавата или общините е необходимо да са осъществени елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - наличие на незаконни актове, действия или бездействия, извършени от длъжностно лице при ответника, претърпяна вреда от ищеца и причинна връзка между тях. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Налице е първата предпоставка за водене на производството, а именно – отменено наказателно постановление, с което е била санкционирана настоящата ищца.

По делото няма спор, че на същата е издадено издадено Наказателно постановление, впоследствие отменено с влязло в сила Решение на СРС към 09.03.2020г.

Съдът намира, че е налице втората предпоставка – претендираните имуществени вреди.

Във връзка с направеното възражение от ответника с писмена молба, съдът намира следното:

Видно е, че по НАХД №2092/2019г. на СРС , е представен договор за адвокатска защита – лист 9 по делото на СРС, с който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер от 500 лева. От страна на адв. С. е депозирано писмено становище по делото.

Предмет на настоящото производство е дали разходите по заплащане на адвокатско възнаграждение са реализирани, респ. дали могат да се приемат за причинени вреди от издаденото НП, като не е в правомощията на съда в това производство да коментира или коригира техният размер в хипотезата на прекомерност. При доказаност на плащането и наличие на другите две кумулативни предпоставки на закона, същите се явяват дължими за нуждите на настоящото производство.

По изложените съображения, исковата молба следва да бъде уважена до претендирания размер.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и лихва върху сумата, считано от завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата.

Съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати и направените в настоящото производство разноски, които са доказани до размера на адвокатски хонорар от 500 лева, както и държавна такса в размер от 10 лева.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. С. П. от [населено място] сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща реално претърпени вреди от същата, ведно с лихва върху същата от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. С. П. от [населено място] сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляващи доказаните разноски за настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: